

Encyklopedia Solidarności

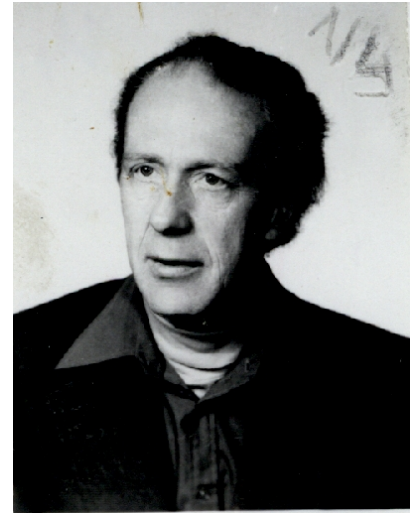
<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/14918,Amsterdamski-Stefan.html>
2021-05-13, 08:45

Amsterdamski Stefan

Stefan Amsterdamski, ur. 15 I 1929 w Warszawie, zm. 19 VII 2005 tamże. Absolwent Politechniki Łódzkiej, kierunek chemia (1951), w 1959 doktorat z filozofii nauki na Uniwersytecie Warszawskim, w 1963 habilitacja, od 1989 prof. zw.

W 1941 wywieziony z rodziną na Syberię, w 1946 wrócił do Polski. 1947-1948 w PPR, 1948-1968 w PZPR. 1954-1968 pracownik naukowy Uniwersytetu Łódzkiego, od 1966 dziekan Wydz. Historyczno-Filozoficznego; w 1968 zwolniony z pracy i usunięty z partii za przynależność do środowiska tzw. rewizjonistów i wspieranie strajku studenckiego, objęty zakazem publikacji i zapisem cenzury; przesłuchiwany, odmówił wyjazdu z kraju; 1968-1970 bez zatrudnienia; 1970-1989 docent w Instytucie Historii Nauki i Oświaty PAN w Warszawie. 1975-1978 wygłaszał w mieszkaniach prywatnych wykłady z najnowszej historii Polski dla środowisk Gromady Włoczęgów i KIK; 5 XII 1975 sygnatariusz Listu 59 do Sejmu PRL przeciwko planowanym zmianom w Konstytucji; 14 I 1976 sygnatariusz Listu 14 przeciwko konstytucyjnemu zapisowi o nierozzerwalności sojuszu z ZSRS. 1976-1989 poddawany różnorodnym szykanom prawnym i administracyjnym 22 I 1978 współzałożyciel TKN, członek Rady Programowej, wykładowca społecznych problemów nauki, redaktor „Zeszytów Naukowych TKN”: "Język propagandy" (z Aldoną Jawłowską i Tadeuszem Kowalikiem, 1978), "O czym myśleć nie lubimy, czyli o niektórych dylematach zasady narodowej" (z T. Kowalikiem, 1980), "Plotka a monopol informacji" (z T. Kowalikiem i Krzysztofem Wolickim, 1981), autor w pismach niezależnych (m.in. „Zapis”). 20 VIII 1980 sygnatariusz Apelu 64 intelektualistów popierającego postulaty strajkujących robotników.

Od IX 1980 w „S”, pełnomocnik ds. opracowania nowej ustawy o szkolnictwie wyższym.

Amsterdamski Stefan 806 1.jpg

Miejsce urodzenia Warszawa

Data urodzenia 15-01-1929

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 19-07-2005

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Warszawie-Białołęce, następnie w Jaworzu i Darłótku, 3 XI 1982 zwolniony. 1983-1989 członek Społecznego Komitetu Nauki (od 1988 w Radzie Ogólnej SKN) i struktury Oświata-Kultura-Nauka (OKNo); w 1985 jeden z twórców niezależnego raportu "Polska 5 lat po Sierpniu", współpracownik podziemnych wydawnictw (m.in. Krąg) i pism (m.in. „Krytyka”). W 1989 uczestnik obrad Okrągłego Stołu w podzespole ds. nauki, oświaty i szkolnictwa.

1989-1990 wiceminister nauki i szkolnictwa wyższego, twórca Komitetu Badań Naukowych; od 1991 pracownik Instytutu Filozofii i Socjologii PAN; organizator i od 1992 dyr. Szkoły Nauk Społecznych IFiS; wykładowca na uczelniach zagranicznych, uczestnik międzynarodowych projektów badawczych (m.in. w Stanford University, Yale, College de France, Instytucie Nauk Humanistycznych w Wiedniu); członek polskiego Pen Clubu, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Amerykańskiego Towarzystwa Filozoficznego.

Autor licznych publikacji naukowych z dziedziny filozofii, metodologii i socjologii nauki, m.in. "Między doświadczeniem a metafizyką" (PIW, 1973), "Między historią a nauką" (PIW, 1981), "Życie naukowe a monopol władzy" (NOWa 2, 1981), "Marzec w filozofii i filozofia marca" („S” UW, 1981), "Nauka a porządek świata" (PWN, 1983), "Tertium non datur" (PWN, 1994); tłumacz dzieł filozoficznych.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1997).

5 I 1976 – 24 VIII 1989 rozpracowywany przez Wydz. III/III-2/III-1/III KS MO/SUSW w ramach SOR/KE krypt. Weteran.

Krzysztof Biernacki

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)